

dog Hensynet til det nordiske Lovfællesskab og den Omstændighed, at en tilsvarende Lov allerede er gjort færdig i vort nærmeste Naboland, Sverige, nødvendigvis bevirke, rent praktisk set, at der skal stærkere Grund til for at fremkalde Ændringer end under andre Forhold.

De ærede Ordførere for det radikale Venstre (Niels Petersen) og Socialdemokratiet (P. Andersen) kom i nogen Grad ind paa Spørgsmaalet om en forbedret juridisk Retsstilling for Sømanden udover, hvad Lovforslaget byder. Fra den radikale Ordførers Side blev Ønsket herom holdt i stor Almindelighed, men fra socialdemokratisk Side blev nævnt mere bestemte Ønsker, bl. a. om at sikre Søfolkene ubetinget Ret til at gaa i Land i deres Fritid, selv uden at spørge om Tilladelse, og om at faa en ny Adgang til at klage over Førere og Skibsofficerer — saa vidt jeg forstod gennem en særlig Indflydelse paa Skibsdagbogens Førelse eller gennem Oprettelsen af en ny Dagbog.

Overfor disse og lignende Ønsker maa jeg henvise til de Udtalelser, med hvilke jeg forelagde Lovforslaget for dette høje Ting. Jeg advarede imod at tage Læresætninger andetsteds fra og prøve at overføre dem paa Søens Forhold og navnlig imod at gøre Skibsfarten til Genstand for Eksperimenter gennem det foreliggende Lovforslag. Det vilde netop være et betænkeligt Eksperiment, om man kom ind paa Bestemmelser af den antydede Art, thi de rører ved Skibsførerens absolutte Skøn og Myndighed, og jeg kan ikke medvirke til paa nogen Maade at afsvække hans Stilling, lige saa lidt som jeg vilde forringe hans Ansvar.

Jeg skal herefter fremsætte nogle Bemærkninger om enkelte af de specielle Spørgsmaal, som har været fremdraget.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti syntes at finde, at man med Hensyn til § 28 nærmest burde gaa videre end allerede sket i Retning af at lægge Byrder angaaende de syge Søfolk over paa Staten. Jeg skal hertil bemærke, at hvis det i Udvalget godtgøres, at de allerede foreslaaede Regler paa urimelig Maade afviger fra Hovedprincipperne i Tuberkuloseloven og Loven om Modarbejdelse af venerisk Smitte, vilde det vel være naturligt at prøve paa at naa til en bedre Overensstemmelse, om end jeg nødvendigvis ser Statens Udgifter forøget.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nævnte en Mangfoldighed af Enkeltheder. De fleste af dem mener jeg at

burde henvise til Udvalgsarbejdet, saaledes at jeg her blot holder mig til de mere væsentlige.

Det ærede Medlem fremdrog Eksempler paa Skibe, der forventes at have været i uforsvarlig Tilstand. Spørgsmaalet om Skibets Tilstand har kun en vis formel Forbindelse med Sømandsloven, men angaar ellers Loven om Tilsyn med Skibe af 29. Marts 1920. Søfolkene kan klage over den paastaaede Usødygtighed efter Reglerne i Forslagets § 59 eller den nugældende Sølvs § 87, og derefter vil Skibstilsynet tage Affære. Det vil maaske ikke være uden Interesse at erfare, at der, skønt Skibstilsynet knapt har været i Virksomhed i 2 Aar, dog allerede har været visse Tilfælde, hvor det har tilbageholdt Skibe som usødygtige paa Grund af deres Tilstand, i et enkelt Tilfælde endog med den Virkning, at Skibet umiddelbart efter blev opbugget. Skibstilsynet vil imidlertid ikke blot tage Affære overfor den rene Usødygtighed, altsaa overfor de Tilfælde, hvor det angaar øjensynlig Fare for Menneskeliv, men vil ogsaa af egen Tilskyndelse ved lejlighedsvis Kontrolsy undersøge Forholdene om Bord. Det ligger i Sagens Natur, at disse Eftersyn, der skal supplere de store periodiske Undersøgelser, hyppigt vil komme til at omfatte f. Eks. Tilstanden af Mandskabets Opholdsrum. Skibstilsynet vil saaledes virke som en stadig ny Spore til Bestemmelsernes Overholdelse.

Et andet Punkt er Spørgsmaalet om Kosten og Kostreglementet. Skibsføreren har Ansvaret for, at Mandskabet faar god og tilstrækkelig Kost, og anderledes kan Forholdet efter min Mening ikke praktisk ordnes, men det vil dog ses, at der i § 57 er indført den nye Bestemmelse, at Skibsføreren ikke maa tage Bepisningen i Entreprise. Det nugældende Kostreglement er af 1913 og er udfærdiget paa Grundlag af et Udvalgsarbejde, i hvilket Mandskabets Repræsentanter tog Del. Jeg kan tilføje, at der ikke i Aarenes Løb har foreligget Klage for Handelsministeriet over Kostreglementet, og jeg finder derfor indtil videre ingen Anledning til at tage Reglementet op til fornyet Revision.

Det ærede Medlem kritiserede Tilbageholdsreglen i § 21. Men det maa huskes, at 2 Maaneders Hyre er det absolut højeste Beløb, der kan tilbageholdes, og at dette endda kun kan finde Sted udenfor den europæiske Fart. Efter den gældende Lov kan der under alle Omstændigheder tilbageholdes en Trediedel